

மீட்பின் கிண்ணத்தைக் கையில் எடுத்து, ஆண்டவரது பெயரைத் தொழுவேன். திபா. 116:13

முதல் வாசகம் : தொடக்க நூல் 8: 6 - 13, 20 - 22

நாற்பது நாள்கள் முடிந்தபின் பேழையில் தாம் அமைத்திருந்த சாளரத்தை நோவா திறந்து, காகம் ஒன்றை வெளியே அனுப்பினார். அது மண்ணுலகில் வெள்ளம் வற்றும் வரை போவதும் வருவதுமாக இருந்தது. பின்னர் நிலப்பரப்பிலிருந்து வெள்ளம் வடிந்துவிட்டதா என்று பார்க்கப் புறா ஒன்றைத் தம்மிடமிருந்து வெளியே அனுப்பினார். ஆனால் அதற்கு கால் வைத்து தங்குவதற்கு இடம் தென்படாததால், அது அவரிடமே பேழைக்குத் திரும்பி வந்தது. ஏனெனில் நிலப்பரப்பு முழுவதிலும் இன்னும் வெள்ளம் நின்றது. ஆகவே, அவர் தம் கையை நீட்டி அதைப் பிடித்துத் தம்மிடம் பேழைக்குள் சேர்த்துக் கொண்டார். அவர் இன்னும் ஏழு நாள்கள் காத்திருந்து மீண்டும் புறாவைப் பேழையிலிருந்து வெளியே அனுப்பினார். மாலையில் அது அவரிடம் திரும்பி வந்தபொழுது, அதன் அலகில் அது கொத்திக்கொண்டு வந்த ஒலிவ இலை இருந்தது. அப்பொழுது நோவா மண்ணுலகில் வெள்ளம் வற்றிவிட்டது என்று தெரிந்து கொண்டார். இன்னும் ஏழு நாள்கள் காத்திருந்தபின், புறாவை வெளியே அனுப்பினார். அது அவரிடம் மறுபடி திரும்பி வரவில்லை. அவருக்கு அறுநாற்றோன்று வயதான் ஆண்டின் முதல் மாதத்தின் முதல் நாளில் மண்ணுலகப் பரப்பில் இருந்த வெள்ளம் வற்றியது. அப்பொழுது நோவா பேழையின் மேற்கூரையைத் திறந்து பார்த்தார். இதோ! நிலமெல்லாம் உலர்ந்திருந்தது. அப்பொழுது நோவா ஆண்டவருக்கு ஒரு பலிபீடம் கட்டி அதன்மேல் எல்லா வகைத் தக்க விலங்குகள், தக்க பறவைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவற்றை எரி பலியாகச் செலுத்தினார். ‘ஆண்டவர் நறுமணத்தை நுகர்ந்து, தமக்குள் சொல்லிக் கொண்டது’ மனிதரை முன்னிட்டு நிலத்தை இனி நான் சபிக்கவே மாட்டேன். ஏனெனில் மனிதரின் இதயச் சிந்தனை இளமையிலிருந்தே தீமையை உருவாக்குகின்றது. இப்பொழுது நான் செய்ததுபோல இனி எந்த உயிரையும் அழிக்கவே மாட்டேன். மண்ணுலகு இருக்கும் நாளளவும் விதைக்கும் காலமும் அறுவடைக் காலமும் குளிரும் வெப்பமும், கோடைக்காலமும் குளிர்க்காலமும் பகலும் இரவும் என்றும் ஓய்வதில்லை.”

பதில்பாடல்: ஆண்டவரே! நான் உமக்கு நன்றிப்பலி செலுத்துவேன்.

நற்செய்தி : மாற்கு 8 : 22 - 26

அக்காலத்தில், இயேசுவும் சீடர்களும் பெத்சாய்தா வந்தடைந் தார்கள். அப்பொழுது சிலர் பார்வையற்ற ஒருவரை இயேசுவிடம் கொண்டுவந்து, அவரைத் தொடும்படி வேண்டினர். அவர் பார்வையற்றவரது கையைப் பிடித்து ஊருக்கு வெளியே அழைத்துச் சென்றார். அவருடைய விழிகளில் உமிழ்ந்து கைகளை அவர்மேல் வைத்து, “ஏதாவது பார்க்கிறீரா?” என்று கேட்டார். அவர் நிமிர்ந்து பார்த்து, “மனிதரைப் பார்க்கிறேன். அவர்கள் மரங்களைப் போலத் தோன்றுகிறார்கள். ஆனால் நடக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார். இயேசு மீண்டும் தம் கைகளை அவருடைய கண்களின்மீது வைத்தார். அப்போது அவர் நலமடைந்து முழுப் பார்வை பெற்று அனைத்தையும் தெளிவாகக் கண்டார். இயேசு அவரிடம், “ஹரில் நுழைய வேண்டாம்” என்று கூறி அவரை அவருடைய வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டார்.

தியானம்: மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசு புரிந்த பல அதிசய செயல்கள் உண்டு. அவற்றில் ஒன்றுதான் இயேசு பார்வையற்றோருக்கு மீண்டும் பார்வை அளிக்கும் நிகழ்ச்சி. இயேசு தேர்ந்துகொண்ட சீடர்கள் பலமுறையும் பார்வையற்றவர்களாகவே இருந்தார்கள். இயேசு யார் என்பதை அவர்களால் கண்டுகொள்ள இயலவில்லை. இதை மாற்கு கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். சீடரின் மந்த புத்தியைக் காட்டுகின்ற மாற்கு அச்சீடர் பார்வை பெறுவதையும் குறிக்கத் தவறவில்லை. எனவே, பார்வையற்ற ஒரு மனிதர் இயேசுவை அனுகிச்சென்று தமக்கு இயேசு நலமளிக்க வேண்டும் என்று கேட்ட நிகழ்ச்சியை விவரிக்கின்ற மாற்கு அந்திகழ்ச்சியில் உண்மையாகவே பார்வையற்றவர்களாக இருந்தவர்கள் சீடர்கள்தாம் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகிறார். இயேசு அவர்களுடைய கண்களைத் திறக்கிறார். சீடர்களுக்குப் பார்வை கிடைத்ததும் அவர்கள் இயேசு உண்மையை மொழிய அல்ல, மாறாக பல துன்பங்களைச் சுந்தித்து, சிலுடையிலே அறையுண்டு, இறக்கப் போகின்ற “‘மெசியா’” என்பதை அவர்கள் உணர்வார்கள். ஆயினும், அனைவராலும் கைவிடப்பட்ட மெசியாவைக் கடவுள் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழுச் செய்வார் என்னும் உண்மையும் சீடர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இன்று இயேசுவின் சீடர்களாக வாழ்வோர் இயேசுவைத் “‘துன்புறும் மெசியா’”வாக ஏற்றிடத் தயங்கலாகாது. கிறிஸ்தவ வாழ்வில் துன்பத்திற்கு இடம் உண்டு. ஆனால் அத்துன்பத்தின்மீதும் சாவின்மீதும் கடவுள் வெற்றிகொண்டுவிட்டார் என்னும் உண்மை நமக்கு நம்பிக்கையும் ஆறுதலும் அளிக்கிறது.